Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 49 380 van 12 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DECLOEDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, een etnische origine Yoruba te zijn en christen te zijn. U bent geboren in Lagos op 15 april 1992. Toen u nog zeer jong was, verhuisde u samen met uw ouders naar Laranto, een gemeenschap in Jos, waar u bleef tot u het land verliet.
Op 26 juli 2009 was u samen met uw vader, (M.O.), aan het werk in de garage waar uw vader in dienst was. Deze dag waren er in Jos gevechten tussen moslims en de politie. De dag nadien kwamen gewapende mensen de garage binnen, waar ze enkele mensen doodden en waar ze uw vader aanvielen. Hierop vluchtte u weg naar de Christ Baptist kerk. U bleef tot 31 juli 2009 in deze kerk. De pastoor van de kerk zei dat u de kerk moest verlaten en hij contacteerde iemand die u kon helpen. Op 31 juli 2009 verliet u, samen met iemand die u 'Sir' noemde, Nigeria per vliegtuig. Op 1 augustus 2009 kwam u in België toe, waar u op 3 augustus 2009 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde in het kader van voorliggende asielaanvraag geboren te zijn op 15 april 1992 en dus minderjarig te zijn (zie bijlage 26). De Dienst Vreemdelingenzaken uitte echter twijfels over uw minderjarigheid en er vond een gesprek plaats tussen een medewerker van de Dienst Voogdij en u. Daarnaast werd op 13 oktober 2009 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël een medisch onderzoek uitgevoerd, teneinde uw leeftijd te bepalen. Er werd op basis van dit medisch onderzoek geconcludeerd dat u ouder dan 18 jaar was, met name "(…) 20.1 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar (…)" (zie document van de Dienst Voogdij, dd. 21 oktober 2009). Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS (dd. 23/12/2009) legde u een geboorteakte en een schoolcertificaat neer om de door u opgegeven geboortedatum te staven. Nadat deze documenten onderzocht werden door de Dienst Voogdij, kwam deze tot de conclusie dat u daadwerkelijk op 15 april 1992 geboren bent en er werd een voogd aangesteld. Aangezien het eerste gehoor bij het CGVS (dd. 23/12/2009) zonder voogd gebeurde, zal dit verder niet gebruikt worden. Op het moment van het tweede gehoor door het CGVS was u al meerderjarig.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met moslims die u als christen vreest, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst legde u betreffende uw verblijf in Jos vage verklaringen af.

U verklaarde dat u van zéér jonge leeftijd in Jos woonde (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat de belangrijkste baan in Jos de 'Baunchi Road' is. Toen u gevraagd werd om andere straten in Jos te noemen, gaf u aan dat dit de enige belangrijke baan was die u kende (gehoor CGVS, p.5). Toen u erop gewezen werd dat er twee grote straten 'noord-zuid' lopen door Jos en u gevraagd werd om ze te noemen, kon u enkel 'Baunchi Road' en u gaf aan dat u niet wist wat de naam van de andere straat was (gehoor CGVS, p.5). Toen u verder gevraagd werd in welke straat het hoofdpostkantoor van Jos ligt, gaf u aan dat u dacht dat dit in 'Jos Central' lag of zo. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u het niet zeker wist, maar dat u dacht dat het in de buurt van 'Nasco Quarters' lag (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd of er een treinstation in Jos ligt, gaf u aan dat u het niet wist, omdat u nooit eerder de trein nam (gehoor CGVS, p.5). Verder wist u niet hoeveel mensen er ongeveer in Jos woonden; u gaf aan dat het een grote stad was (gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat de 'Assop waterval' in Jos lag, maar toen u gevraagd werd om de naam van de rivier waarop de waterval lag te geven, gaf u aan dat u het niet meer wist (gehoor CGVS, p.6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om de naam van de voetbalploeg van Jos te geven kon u het antwoord niet geven en toen de naam van de cinema te Jos gevraagd werd, gaf u aan dat u niet wist of er een cinema was in Jos (gehoor CGVS, p.6). Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Jos ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verblijf in Jos én de problemen die u daar onderging.

Toen u verder gevraagd werd of er al eerder onregelmatigheden waren tussen moslims en christenen in Jos, gaf u aan dat er in 2008 ook zulke gevechten plaatsvonden. Toen u gevraagd werd wanneer in 2008 dit juist was, gaf u aan dat u dacht dat het in november 2008 was. U gaf tevens aan dat er verschillende mensen stierven. Toen u gevraagd werd hoeveel mensen er toen stierven en of u namen kon geven, gaf u aan dat u niet wist hoeveel mensen er stierven, maar dat u één van de doden kende, namelijk een collega van u vader die in de garage – waar uw vader in dienst – werkte. Toen u gevraagd werd om zijn naam te geven, gaf u aan dat u het niet meer wist (gehoor CGVS, p.9). Het is eigenaardig dat u de naam niet kan geven, gelet op het feit dat u eerder verklaarde dat ook u uw vader hielp in de garage (gehoor CGVS, p.4).

Verder kan worden vastgesteld dat de verantwoordingen die u geeft om te verklaren waarom u de beschermingsmogelijkheden in eigen land niet heeft uitgeput vooraleer beroep te doen op internationale bescherming, niet overtuigen.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u na de aanval op 27 juli 2009 aangifte deed bij de politiediensten, gaf u aan van niet, omdat 'ze' begonnen te vechten met de politie en dat u daarom niet naar de politie kon gaan. Verder gaf u aan dat de meeste mensen niet naar de politie gaan - omdat ze u niet kunnen helpen - en dat u daarom niet naar de politie ging (gehoor CGVS, p.9). Indien daadwerkelijk medewerkers van de garage waar u hielp gedood werden en indien uw vader

daadwerkelijk zwaar toegetakeld werd en u voor uw leven moest vluchten, kan men van u verwachten dat u minstens aangifte gaat doen van deze zaken bij de politiediensten. Dat u naliet dit te doen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien liet u eveneens na om naar een advocaat of een mensenrechtenorganisatie te gaan, omdat u dacht aan weggaan van het probleem (gehoor CGVS, p.10).
Overigens liet u na om elders in Nigeria te gaan wonen. U verklaarde dat u geboren bent in Lagos en dat uw vaders familie van Lagos is (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd waarom u niet naar Lagos vluchtte, aangezien daar familie van u woonde, gaf u aan dat u de weg naar Lagos niet kent. Verder gaf u aan dat u niet weet waarheen te gaan in Lagos en dat u uw vaders familie nooit ontmoette (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd waarom u niet trachtte om elders in Nigeria te gaan wonen waar geen gevechten waren tussen moslims en christenen, gaf u aan dat er overal 'riots' waren. U gaf aan dat u gewoon naar de kerk ging en dat u daar dacht te blijven tot alles opgelost was (gehoor CGVS, p.12). Verder gaf u aan dat u onmogelijk elders in Nigeria kunt wonen, omdat u er niemand kent en u niet weet hoe u uw leven opnieuw moet beginnen (gehoor CGVS, p.12). Indien u daadwerkelijk problemen kende – en nog vreesde – in Jos, kan men van u verwachten dat u vooreerst tracht een veilig onderkomen in uw eigen land te zoeken in plaats van onmiddellijk internationale bescherming te zoeken. Dat u naliet dit te doen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.
Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw reisweg.
Toen u gevraagd werd of er geen controle was toen u in de luchthaven van België arriveerde, gaf u aan dat de smokkelaar de twee paspoorten afgaf, dat u niet verstond wat er gezegd werd en dat u niet kon zien welke naam in het paspoort stond (gehoor CGVS, p.8). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of de persoon die u hier bracht alles deed (documenten aan de douane afgeven en praten), bevestigde u dit en gaf u aan dat u steeds achter hem stond. U gaf aan dat de douane iets aan u vroeg, maar dat de smokkelaar in uw plaats antwoordde en dat ze jullie lieten gaan (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat elke persoon zijn / haar identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren (zie administratief dossier).
Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ' reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.
De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte toont uw identiteit aan, welke niet meteen in twijfel wordt getrokken. Verder legde u twee schooldiploma's voor waaruit moet blijken dat u school liep te Jos, maar om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Verder legde u twee bundels met artikels in verband met de rellen in Jos voor, maar deze betreffen enkel de algemene situatie en tonen uw persoonlijke problemen niet aan. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoeker vraagt onder verwijzing naar het neergelegde attest van het OCMW van Oostkamp om de kosteloze rechtspleging toe te staan.

2.2. Gelet op de kosteloosheid van de onderhavige procedure, moet verzoekers vraag tot het bekomen van de kosteloze rechtspleging zonder voorwerp beschouwd worden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert aan dat hij een eerste keer werd gehoord op 23 december 2009, op het moment dat hij nog minderjarig was. Daardoor diende hij te worden bijgestaan door zijn wettelijke vertegenwoordiger of voogd, hetgeen niet het geval was. De oplossing in de bestreden beslissing dat er geen rekening wordt gehouden met dit verhoor is volgens verzoeker onvoldoende aangezien het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) op ongeoorloofde wijze informatie bekwam, het gehoor nog steeds deel uitmaakt van het dossier zodat het door de adjunct-commissaris, ook al beweert deze dat hij daarmee geen rekening zou hebben gehouden, kon worden geraadpleegd en deze adjunct-commissaris beide gehoren afnam en aldus kennis heeft genomen van de gezegden tijdens het eerste gehoor. Verzoeker stelt dat een nieuw gehoor had dienen te gebeuren door een andere objectieve en onbevooroordeelde (adjunct-)commissaris en na de verwijdering van het eerste gehoorverslag uit het dossier. Hij maakt de vergelijking met de behandeling van een strafdossier en verwijst naar het adagium: *"Justice must not only be done, but also seen to be done".*

3.2. Verzoeker toont niet aan op welke wijze het feit dat het zich in het dossier bevindende eerste gehoorverslag de bestreden beslissing zou hebben beïnvloed. Overigens, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, werd dit eerste gehoor niet afgenomen door de adjunct-commissaris F. Bienfait maar door een dossierbehandelaar met de initialen VHB (administratief dossier, stuk 11) en blijkt het enkel te handelen over documenten die verzoeker nog niet had voorgelegd aan de 'dienst voogdij'. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de adjunct-commissaris bevooroordeeld zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing en dit kan geenszins worden afgeleid uit de loutere aanwezigheid in het dossier van het kwestieuze gehoorverslag. Verzoeker duidt evenmin welk belang hij heeft bij een administratief dossier waarin stukken ontbreken omtrent de door hem afgelegde verklaringen tijdens de door hem ondergane voorafgaande fases in de procedure.

3.3. Verzoeker citeert de definitie van vluchteling zoals opgenomen in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en stelt dat hij gelet op zijn feitenrelaas aan deze definitie voldoet.

Aangaande de motivering die zijn verblijf in Jos in vraag stelt betoogt verzoeker dat rekening moet worden gehouden met zijn jeugdige leeftijd en levensomstandigheden. Hij was ongeveer achttien jaar, leefde in armoede en vertoefde dus steeds in zijn eigen wijk. Verzoeker maakt de vergelijking met de kennis van tieners of jonge adolescenten in Brussel over hun stad. Daarenboven tonen zijn schooldiploma's aan dat hij school heeft gevolgd in Jos en zijn dergelijke geschreven en bewijskrachtige documenten van grotere waarde dan de verdachtmakingen van de adjunct-commissaris.

De vaststelling betreffende de rellen in november 2008 wijt verzoeker aan het klassiek gegeven dat het aantal vermelde doden afhankelijk is van welke bron men raadpleegt en in welk kamp de doden vielen. Ook het feit dat hij de naam van de gedode collega van zijn vader niet kon noemen is niet abnormaal aangezien hij louter zijn vader vergezelde om iets bij te leren en er niet zelf tewerkgesteld was zodat hij niet alle namen kende.

Met betrekking tot de motivering dat hij naliet bescherming te vragen, betoogt verzoeker dat uit het feit dat de politie of ander instanties de conflicten tussen moslims en christenen niet kunnen onderdrukken, blijkt dat zij hierop geen vat hebben en burgers niet kunnen beschermen. De politie was zelfs eerder in het conflict betrokken zodat zij niet neutraal was.
Ook door elders gaan wonen in Nigeria zou verzoeker niet hebben kunnen ontkomen aan zijn belagers. Hij zou niet weten waar hij in Nigeria zou moeten wonen, was te jong om zijn familie of geboortestad te kennen en was nog minderjarig toen hij vluchtte.

Aangaande zijn reisweg voert verzoeker aan dat het niet ongebruikelijk is dat ouders of andere begeleiders de paspoorten van een minderjarige bijhouden en ter controle aanbieden. Ook Belgische ouders doen dit en minderjarigen zijn volgens het Belgische recht onbekwaam om te handelen zodat hun ouders gehouden zijn namens hen te handelen en eventuele vragen van douanebeambten te beantwoorden.
Verzoeker concludeert dat derhalve de vluchtelingenstatus aan hem moet worden toegekend.

3.4.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad

die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

3.4.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.4.3. Verzoekers verweer omtrent zijn onwetendheid inzake zijn beweerde stad van afkomst bestaat uit de verwijzing naar zijn jonge leeftijd, beperkte levensomstandigheden en armoede waardoor hij geen uistappen maakte. Echter, zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met de regio waar hij beweerde vanaf zeer jonge leeftijd tot aan zijn vertrek uit Nigeria te hebben gewoond en waar hij beweerde problemen te hebben gehad. Het feit dat verzoeker in armoede leefde, zodat hij geen uitstappen maakte en hij zeer lokaal in de eigen woonwijk vertoefde doet hieraan geen afbreuk. Verweerder merkt terecht op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn volledige lagere school zou hebben doorlopen, dat hij dan gedurende drie jaar naar de middelbare school zou zijn gegaan en dat hij vervolgens zijn vader zou hebben geholpen in de garage waar deze werkte (zie gehoorverslag CGVS p. 3-4). Van verzoeker werd niet verwacht dat hij een “volledige” en “grondige” kennis van Jos zou hebben, maar wel dat hij in staat was om een aantal eenvoudige vragen over deze stad te beantwoorden, waarin verzoeker niet slaagde. Zo kon verzoeker slechts één straat of baan in Jos noemen, zelfs toen hem werd aangegeven dat er twee grote straten ‘noord-zuid’ lopen door Jos. Verder slaagde verzoeker er ook niet in het hoofdpostkantoor in Jos correct te situeren en kon hij niet antwoorden op de vraag of er een treinstation in Jos is noch hoeveel inwoners de stad ongeveer telt. Ook de naam van de rivier waarop de “Assop waterval” lag was verzoeker onbekend. Verzoeker kon daarnaast de naam van de voetbalploeg van Jos niet geven en wist niet of er al dan niet een bioscoop in Jos is. Wat de door verzoeker neergelegde schoolcertificaten betreft, stelt de bestreden beslissing terecht vast dat om enige bewijskracht te hebben de voorgelegde stukken dienen te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat *in casu* niet het geval is.

3.4.4. Voor zover verzoeker afkomstig zou zijn uit Jos, *quod non*, blijkt tevens dat, waar hij internetartikelen bijbrengt waaruit blijkt dat in bepaalde noordelijke en centrale delen van Nigeria, waaronder de regio waarvan hij beweerdelijk afkomstig is, gedurende de voorbije jaren sporadisch gewelddadige incidenten en onlusten hebben plaatsgevonden tussen moslims en christenen, overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij elders in Nigeria, en meerbepaald in het overwegend christelijke zuiden, verblijft om aan de door hem aangevoerde problemen te ontkomen (administratief dossier, stuk 24: documenten). Verzoeker toont in het geheel niet aan en in het dossier zijn evenmin elementen voorhanden waaruit blijkt dat hij – persoonlijk of als christen – zou worden geviseerd indien hij van dit vestigingsalternatief in het zuiden van Nigeria zou gebruik maken.

Uit de vragenlijst en het gehoor bij het CGVS blijkt bovendien dat verzoeker in wezen niet wenst terug te keren naar zijn land van herkomst omwille van economische motieven en uit vrees alleen te zijn. Zo gaf hij in de vragenlijst aan: *"Ik vrees dat ik daar alleen zal zijn. Mijn moeder stierf enkele jaren geleden en ik weet niet of mijn vader nog in leven is. Ik weet ook niet of er nog religieuze spanningen zijn in mijn regio"* (administratief dossier, stuk 17, p.2). Bij het CGVS verklaarde hij: *"(…) ik had enkel mijn vader en hij werd neergeslagen".* Tevens tekenend is zijn verklaring: *"Ik weet dat gevaarlijk is. Ik kan nergens heen. Vader is de enige die ik heb. Misschien als hij leeft en hij zijn familie voorstelt. Ook mijn moeder is dood (…)".* Gevraagd waarom hij niet naar Lagos ging gaf hij louter aan dat hij de weg niet kende en zijn familie aldaar nooit ontmoette. Wanneer hem werd gevraagd waarom hij niet elders in Nigeria ging wonen waar er geen gevechten waren, antwoordde hij: *"Ik… Jos is grote stad. Ik weet dat ik elders kon gaan. De riots waren overal".* Even verder gaf hij aan: *"(…) Ergens anders in Nigeria wonen kan niet, want ik ken er niemand en weet niet hoe mijn leven opnieuw te beginnen".* Voorts stelde hij, wanneer hem erop werd gewezen dat op verschillende plaatsen in Nigeria christenen in de meerderheid zijn: *"Ik moet eerst mijn vader vinden. In de kerk zei men dat ik met die man moest vertrekken. Ik ken niemand in Lagos".* Wanneer hem werd gevraagd of hij problemen zou kennen bij een terugkeer naar Nigeria, antwoordde verzoeker: *"Als vader nog zou leven, kan goed gaan voor me. Hij is enige die ik heb. Is gevaarlijk voor me om er heen te gaan"* (administratief dossier, stuk 3, p.11; stuk 17, p.2). Ook in het verzoekschrift haalt verzoeker als reden waarom hij zich niet elders in Nigeria kan vestigen aan dat hij niet zou weten waar hij zou moeten wonen en zijn familie of geboortestad niet kent. De voorgaande redenen zijn echter vreemd aan de criteria en bepalingen vermeld in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals opgenomen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt aldus terecht gesteld dat, indien verzoeker daadwerkelijk problemen kende - en nog vreesde - in Jos, men van hem kan verwachten dat hij vooreerst tracht een veilig onderkomen in zijn eigen land te zoeken in plaats van onmiddellijk internationale bescherming te zoeken. Verweerder benadrukt dienaangaande terecht dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij is geboren in Lagos en dat de familie van zijn vader van Lagos is.

Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van vluchtelingenrechtelijke redenen. Daarenboven beschikt hij over een diploma lager middelbaar onderwijs en heeft hij enige ervaring als automecanicien zodat zelfredzaamheid van hem kan worden verwacht (administratief dossier, stuk 17, p.1-2).

3.4.5. Hetgeen voorafgaat volstaat in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker betoogt dat de conflicten tussen moslims en christenen in Nigeria algemeen bekend zijn. Hij stelt dat dit een aanhoudend en intensief conflict betreft waarbij de mensenrechten worden geschonden en waarop de ordediensten onvoldoende vat hebben. Artikel 3 van het EVRM wordt er regelmatig geschonden. Verzoeker verwijst in deze naar de door hem neergelegde artikelen betreffende de rellen in Jos. Er zou dan ook sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven op de persoon van verzoeker ten gevolge van willekeurig geweld indien hij, burger zijnde, zou worden teruggeleid naar Nigeria.
Hij maakt aldus in ondergeschikte orde minstens aanspraak op de subsidiaire bescherming.

3.6. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, http://curia.europa.eu).

De sporadische incidenten en onlusten tussen moslims en christenen zijn geenszins afdoende om aan te tonen dat de situatie in verzoekers regio van herkomst beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Daarenboven werd reeds hoger vastgesteld dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet elders in Nigeria verblijft teneinde, indien de noodzaak hiertoe voorhanden zou zijn, hieraan te ontkomen. Derhalve toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden

zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN W. MULS